عيّن الأصحّ و الأدقّ فی الأجوبةِ لِلتّرجمة أو المفرداتِ أو الحوارِ أو المفهوم)

۱- و ما تُقَدِّمُوا لأنفسِكم مِن خَيرٍ تَجِدوهُ عِندَ اللّهِ

۱) و از خوبی هرچه برای خودت پیش فرستادی، آن را نزد خدا می یابی.

۲) و چیزی که از خیر برای خودتان پیش بفرستید، حتماً نزد خدا می یابید.

۳) و هرچه از خوبی برای خودتان پیش بفرستید، آن را نزد خدا می یابید.

۴) و نزد خدا خیری را می یابید که آن را از پیش برای خودتان فرستاده باشید.

۲- نَدِمَ التَّلاميذُ على سُلوكِهم و تَنبَّهوا لمّا صَرخَ المُعلّمُ بغتةً

۱) وقتی دانش آموزان به خاطر رفتار خود آگاه و شرمنده شدند، معلم دوباره فریاد زد!

۲) شاگردان به خاطر رفتار خویش خجالت کشیدند و وقتی معلم بارها فریاد زد، آگاه شدند!

۳) دانش آموزان به خاطر رفتارشان پشیمان شدند و هنگامی که معلم ناگهان فریاد زد، آگاه شدند!

۴) شاگردان به خاطر رفتارشان عذرخواهی کردند و پشیمان شدند، هنگامی که معلم ناگهان فریاد زد!

۳- هذِهِ الشّجرةُ بُذورُها تَحتَوی زُيوتاً لايُسَبِّبُ اشتِعالُها خروجَ غازاتٍ مُلَوِّثَةٍ

۱) این درخت دانه هایش روغن دارد که باعث نمی شود هنگام اشتعال، گازهای آلوده کننده از آن ها خارج شود!

۲) این درخت دانه هایش روغن هایی را دربر دارد که سوختن شان سبب خارج شدن گازهایی آلوده کننده نمی شود!

۳) دانه های این درخت روغن هایی دارد که سوختن آن ها باعث خارج شدن گازهای آلوده کننده ای نمی شود!

۴)روغن هایی که دانه های این درخت دربر دارد باعث می شود که هنگام سوزاندنشان، گازهای آلوده کننده ای از آن خارج نشود!

۴- تُوجَدُ غاباتٌ جميلةٌ فی هذِهِ المناطق و قَد يَبلُغُ عمرُ بعضِ الأشجارِ المُعَمَّرةِ فيها ألفَیْ سَنَةٍ

۱) جنگل هایی زیبا در این منطقه ها یافت می شود و گاهی عمر برخی از درختان کهنسال در آن ها به دو هزار سال می رسد!

۲) در این مناطق جنگل های زیبایی را می یابی و عمر برخی از درختان کهنسال در آن ها به دو هزار سال رسیده است!

۳) گاهی جنگل های زیبایی در این منطقه ها یافت می شود که عمر برخی از درختان کهنسال آن ها به دو هزار سال می رسد!

۴) جنگل های زیبا در این مناطق پیدا می شود و عمر برخی از کهنسال ترین درختان در آن ها شاید به دو هزار سال برسد!

۵ - عَيّنِ الصَّحيحَ فی التَّرجمةِ:

۱) كانَتْ زميلتی تَسألُنی تَعنُّتاً :!همکلاسی ام از من به خاطر مچ گیری سؤال می کند!

۲)مَنْ يَذهبُ إلی المكتبةِ و يَقرأ الدرسَ :!هرکس به کتابخانه برود، درس می خوانَد!

۳)قُلتُ لِصَديقی :لا أنسی نَصائِحَ والدی :!به دوستم گفتم :نصیحت های پدرم را فراموش نمی کنم!

۴)مَقبرةُ كوروشَ تَجْذِبُ سُيّاحاً مِنَ البلادِ الأُخری:!آرامگاه کوروش گردشگران را از کشورهای دیگر جذب می کند!

۶ - عيِّن الخَطَأ عنِ المُفردات المعيَّنة ٤ :

۱) نَسِيَ السِّنجابُ مَكانَ دَفْنِ الجَوْزات !متضادّ « تَذَكَّرَ»

۲)ظَواهِرُ الطَّبيعَةِ تُثْبِتُ قُدرَةَ اللّهِ !مُفرد «ظاهِر»

۳) ارسَ الطّالِبُ كِتابَه إلَى صَديقِه !مُترادف « بَعَثَ»

۴)تَنْمُو ثَمرةُ شجرةِ الخبزِ فى نِهاية أغصانِها !جمع « أثمار»

۷ - حيح ل عَيِّن الصّ ترجمَةِ الكلمات المعيّنة:

الف :لَنا اليَومَ درسُ عِلم الأحياء فى الحِصّة الأُولَى ! **ب :الهَواء فى فصلِ الصّيف خانِقٌ!**

ج :ذَهَبتُ مع صديقى لِمُشاهَدة المُباراة ! **د :إستفادَ النّاس فى قديم الزّمان مِن المِشكاة!**

۱) الف :زنگ درسى /ج :بازى

۲) ب :گرم /د :چراغ

۳)ج :مسابقه /د :چراغدان

۴)الف :ميز /ب :خفه كننده

۸ - عيّنِ الخطأ فى المفهومِ:

۱) « إذا اجْتَهَدْتَ، نَجَحْتَ» نابرده رنج، گنج ميسّر نمى شود

۲) «إنْ تَزْرَعْ خَيراً، تَحْصُدْ سُروراً » گندم از گندم بروید جو ز جو

۳) « إنْ صَبرتَ، حَصَلتَ على النَّجاحِ» گر صبر كنى، ز غوره حلوا سازى

٤) « مَنْ سَأَلَ فى صِغرِه، أجابَ فى كِبَرِه» چو دانى و پُرسى، سؤالت خطاست

۹ - عَيّنِ الخطأ حَسبَ الواقعِ:

۱) مَنْ طَلبَ شيئاً وَ جَدَّ وَجَدَ!

۲) بَعضُ الأشجارِ لا تَنْمو فى كُلِّ المناطِقِ!

۳) صَداقةُ الجاهِلِ خَيرٌ مِنْ عَداوةِ العاقلِ!

۴) التَّواصلُ الصَّحيحُ بَينَ الطّالبِ و المعلّمِ مُهمٌّ جِدّاً!

۱۰ - عيِّنِ الصحيحَ عن « الحَكَم» فى مباراةِ كرةِ القَدَم :

۱) يُدخِلُ الكُرَةَ فى المَرمَى !

۲) يَمْنَعُ عن تَسْجيلِ الهَدَف !

۳) يُشاهِدُ المُباراةَ بينَ المتفرِّجينَ !

۴) يَصْفِرُ فى ساحةِ المُباراة!

اِقْرَأ النّصَّ التّالی ثُمَّ أجِب عَنِ الأسئلَة بِما یُناسِبُ النَّصّ

مَواصَفاتُ الحیواناتِ الأَلیفة(اهلی)مُختلفةٌ !قِسمٌ منها یُستفادُ من لحمها و لبنها مثل البَقرة و الغنم، و قسمٌ منها یستفاد فی الرّکوب و ن قل« البَضائع مثل الفَرَس، و قسمٌ منها یُستخدَمُ فی نَقل البضائعِ الثّقیلة جدّاً مِثل الفیل و هوَ أقوَی الحَیواناتِ فی البَرّ، و لکنّ الإبل تُقدِّم کلّ هذه الخدمات)اللّحم، اللّبن، الرّکوب و الحمل !(قدرةُ حمل الإبل أکثر بکثیر من الحیوانات الأَلیفة !هـی تَـتَحمَّ ل العطَش للأیّام الطّویلة بین سبعةٍ إلی عَشَرَةِ أیّام، فتُسمَّی !»سفینة الصحراء، لأنّها تقدر علی قَطْعِ) پیمودن (مسافاتٍ طویلةٍ فـی یومٍ واحدٍ، رغم الظّروف الصحراویّة الصّعبة، و هذا ما لا نَجِدُه فی أیِّ حیوانٍ آخَرَ

۱۱ - عیّن الخَطأ حسَب النّص:

۱) لِلإبل تَحمُّل العَطش للأیّامِ الطَّویلة!
۲)نَستفیدُ مِن الفَرَس لِنقلِ البضائعِ الثَّقیلة جدّاً!
۳)یَسْتَفیدُالإنسانُ مِنْ لَحمِ البَقرةِ و لبنها!
۴)الفیلُ أقوَی من الحَیوانات الأُخرَی فی البرّ!

۱۲ - عَیِّنِ الصّحیحَ:

۱) توجَدُ مواصفاتُ الإبل فی أکثرِ الحَیوانات!
۲) الفَرَس حَیوانٌ یُستفادُ مِن لَبنِه أکثر بکثیر!
۳) استخدامُ الحیواناتِ الأَلیفةِ للإنسانِ مختلفةٌ!
۴) نَستفیدُ مِن الغَنمِ فی حمل البَضائع!

۱۳ - عَیِّنِ الخَطأ عَن الإبل:

۱) تُسمَّی سفینة الصحراء!
۲) تَتَحمَّل العطَش بین سبعة إلی عشرة أیّام!
۳)قدرة حمل کثیر من الحیوانات الأَلیفة أکثَر مِنها !
۴)نَستفیدُ مِن لحمِ هذا الحَیوان و لبنه!

۱۴ - عَیِّنِ الخَطأ عن المحلّ الإعرابی للکلمات المعیّنة فی هذهِ العِبارَة « هی تَتَحمَّل العطَش للأیّام الطّویلة بین سبعة إلی عشرة أیّام

۱) تَتَحمَّلُ ← خَبرٌ
۲) العطَش ←فاعِلٌ
۳) الطّویلة ← صِفةٌ
۴) سبعة ← مُضافٌ إلیه

۱۵ - عیِّن الصَّحیح للکلمات المعیّنة فی النّص:

۱) لَحْم :اسمٌ – مفردٌ مُذکّرٌ /مضاف إلیه
۲) یُسْتَخْدَمُ :فِعلٌ مُضارِعٌ معلومٌ /خَبرٌ
۳) أقوَی :اسمُ تفضیلٍ – مُفردٌ مُذکّرٌ /خبرٌ
۴) هذا :اسمُ إشارةٍ للبعید –مُفردٌ مذکّرٌ /مُبتدأ

عَیِّنِ المُناسِبَ لِلجَوابِ عَنِ الأسئِلَةِ التّالیَة

۱۶ - عیِّن جواب الشّرط جملة اسمیّة:

۱) مَن استخدَمَتْ قُدراتِها فَقَد حَصَلَتْ علَی أهدافِها!
۲) إنْ تُجالسی الطّالِبة المؤدّبة فسوفَ تُصْبِحینَ مِثلَها!
۳) إنْ تَجتَنِبُوا الشَّرَّ فَهوَ خَیرٌ لکُمْ!
۴) مَنْ یَتَذکّر آیاتِ اللّه یَبتَعِد عَن السّیّئاتِ!

۱۷ – عَیِّنْ « الشَّرطیّة» مَنْ - ما

۱) مَنْ عَلَّمَ عِلماً فله أجرُ مَنْ عَمِلَ بِهِ!

۲) مَنْ یَعلمُ مقدارَ ما تَحَمّلْتُ مِنَ المصاعِبِ!

۳) ما وصلتُ إلی المدرسةِ فی المَوعدِ المقرّرِ و تأخَّرتُ !

۴) ما قالتْ اُمیّ لَیستْ مَخفیّةً عَلی الآخَرینَ!

۱۸ - عیِّنْ عبارةً جاء فیها الفاعلُ و المفعولُ کِلاهما مَعرفة:

۱) تَبدأ الشَّجرةُ الصَّغیرةُ حیاةً جَدیدةً فی الرَّبیعِ!

۲) لَنْ یتکاسلَ الطُّلابُ المُجدّونَ فی أداءِ الواجِباتِ!

۳) إختارتْ الیونسکو إصفهانَ کمدینةِ التُّراثِ الثَّقافیّ !

۴) یَستلمُ التَّلامیذُ أسئِلةً حولَ مَوضوعِ الإمتحانِ عَبرَ الإنترنتِ!

۱۹ - عَیِّنْ ما فیه أسماء النَّکرَةِ أکثَر:

۱) أَلَّفَ عَدَدٌ مِن العُلماء کُتُباً فی التّربیة وَ التّعلیم !

۲) فی السَّنَةِ القادِمَةِ تَنمو تِلک الجَوزةُ وَ تَصیرُ شَجَرَةً!

۳) شاهدتُ هَجمةً قَویَّةً مِن الفَریق الفائز فی المباراة !

۴) إنْ زَرَعَ مُسلِمٌ زرعاً کانَت لَه بِهِ صَدَقَةٌ!

۲۰– عیِّن الخطأ عَنِ العِباراتِ التّالیّةِ:

۱) یَستخدِمُها المزارعونَ کسیاجٍ « لیس فیها المفعولُ »

۲) سُئِلَ النَّبیُّ أیُّ المالِ خَیرٌ « لیس فیها الفاعلُ»

۳) الجَوُّ فی أردبیلَ باردٌ جداً « فیها إسمانِ معرفتانِ»

۴)العالِمُ حَیٌّ و إنْ کانَ مَیِّتاً « فیها کلمتانِ متضادّتانِ » !

عیّن الاصحّ و الأدقّ فی الجواب للترجمة(۲۱–۲۵)

۲۱– «إنَّ اللهَ فالقُ الحَبّ و النَّوی یُخرِجُ الحَیَّ مِن المَیتِ و مُخرِجُ المَیّتِ مِنَ الحَیّ»:

۱) دانه و هسته ها را می شکافد، زنده را از مُرده بیرون می آورد و مرده را از زنده خارج می کند!

۲) شکافنده دانه و هسته است، زنده را از مرده بیرون می آورد و بیرون آورنده مرده از زنده است!

۳) دانه و هسته ها را می شکافد، زنده را از مُرده خارج می کند وخارج کننده مرده از زنده است!

۴) شکافنده دانه و هسته است، زنده را از مرده خارج کرده است و مرده از زنده بیرون می آورد!

۲۲– «عَلی الطالب أن لا یَعصیَ أوامِرَ مُعَلمِیه و لا یَهرُبَ مِن أداء الواجباتِ المَدرَسیَّةِ!»

۱) بر دانش آموز واجب است که از اوامر معلمش سرپیچی نکند و تکلیف مدرسه اش را انجام دهد!

۲) دانش آموز لازم است که دستورات معلمانش را انجام دهد و از تکالیف مدرسه خود فرار نکند!

۳) دانش آموز باید از دستورات معلم های خود سرپیچی نکند و از انجام تکالیف مدرسه ای فرار نکند!

۴) باید دانش آموزان نسبت به معلم خود نافرمانی نکند و از انجام تکالیف مدرسه ای فراری نباشد!

۲۳- «المومنونَ لا یَغتابونَ الاخَرینَ لأنهم یَعلَمونَ بِما أکّدَ الله فی تَحریمِ هذهِ الکبیرة!»

۱) افراد با ایمان غیبت دیگران را نمی کنند، چرا که از حرام بودن این گناه بزرگ توسط خداوند آگاهی دارند!

۲) نباید مومنان پشت سر دیگران سخن بگویند، چه آن ها می دانند خداوند با تاکید این گناه بزرگ را حرام فرموده است!

۳) مومنان از دیگران غیبت نمی نمایند، زیرا آگاهی دارند به این که خداوند در حرام کردن این گناهان بزرگ تأکید دارد!

۴) مومنان غیبت دیگران را نمی کنند، زیرا آن ها آگاهی دارند به آنچه خداوند در حرام کردن این گناه بزرگ تأکید فرموده است!

۲۴- عین الخطا:

۱)مَن ساءَ خُلُقُه عَذبَ نفسَه!: هر کس اخلاقش بد باشد خودش را عذاب می دهد!

۲) «إنّ ربک هُوَ اعلمُ بِمن ضَلَ عَن سبیله»: به راستی پروردگارت به کسی که از راه او گمراه شد، آگاه است!

۳) اکبرُ العیبِ ان تَعیبَ مافیک مِثله! بزرگ ترین عیب آن است که آنچه مانند آن در توست را عیب بشماری!

۴) «لا یُکلف الله نفساً إلا وُسعها»: خدا به کسی جز به اندازة توانش تکلیف نمی دهد!

۲۵- عیّن الصّحیح:

۱) للطالبِ فی محضر مُعلمیه آداب عدیدة! برای دانش آموز در محضر معلمش آداب زیادی وجود دارد!

۲) إذا قَدمتَ لِنفسک خیراً وَجَدتَهُ عند معبودک الکریم!: هرگاه آنچه از نیکی ها برای خودت بفرستی آن را نزد پروردگار کریمت خواهی یافت!

۳) المعلم أشرفُ و أجلُّ مِن الذینَ تَعرفُهُم!: معلم شریف ترین و بزرگوارترین است نسبت به کسانی که آن ها را شناختی!

۴) لا یَلتفتِ الطالب الی الوراء إلا لِضرورة!: دانش آموز نباید به عقب برگردد مگر برای ضرورتی!

۲۶- أی کلمة لا تناسبِ التوضیحات؟

۱) مکان لعباد المسلمین و المسلمات: المَسجِد

۲) سَعی قبیحٌ لکَشفِ أسرارالنّاس: التّجسُّس

۳) الکلامُ الخَفیّ بَینَ شَخصَینِ: الغِیبَة

۴) الذی قد عاشَ سنواتٍ کثیرة: المُعَمَّر

۲۷- عین الخطأ فی الکلمتین المتُرادفتین أو المتضادتینَ:

۱) عَصی ≠ اِتبعَ / حَرَّمَ ≠احَلَّ

۲) التَّبجیل ≠ التَّحقیر / دَنا ≠ قَرُبَ

۳)السّاعَة = القیامة / الإثم = الذَّنب

۴) القَبیح = السَّیّیء / الخَفی = المُستَتر

۲۸- عیّن المناسب لِمفهوم «مَن فَکَّرَ قَبلَ الکَلامِ قَلَّ خَطَؤُهُ!»:

۱) تا مرد سخن نگفته باشد / عیب و هنرش نهفته باشد

۲) چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست / سخن شناس نه ای جان من، خطا این جاست

۳) بر بساط نکته دانان خودفروشی شرط نیست / یا سخن دانسته گو ای مرد عاقل یا خموش

۴) می شود قدر سخن سنجان پس از رفتن پدید / جای بلبل در چمن، فصل خزان پیدا شود.

۲۹- عيِّن الصحيح للفراغَينِ حسب المعنى: «إذا أراد المُعَلّمُ ..... الدّرس الجديد، كَتَبَ المباحِثَ على ..... بِالطَّباشير!»

۱) الفَ – المنضدةِ
۲) أنشا – الكرسى
۳) تَعلُّمَ – القلمِ
۴) تعليمَ – السَّبورةِ

۳۰ – عيّن الخطأ حسبَ الحِوارات:

۱) كَم سِعر هذه الفساتين؟ / سيدتى يَختلفُ السعُر حسبَ النّوعيّات!

۲) أُريدُ سِروالاً أرخَص مِن هذا النوع! / ذلكَ مَتجَرُ صَديقى، عندَه سَراويل أرخَص!

۳) كَم صارَ المَبلغُ؟ / هذه الاسعارُ غالية جداً!

۴) هَل تُريدُ قَميصاً اكبَر مِن هذا؟ / نَعَم، أُريدُ اسوَدَهُ!

إقرأ النصالتّالى ثمَّ أجبِ عَن الاسئلة (۳۱ – ۳۶):

إن النارَ عنصرٌ مهمٌ فى حياة الإنسانِ، و يُعتَبَرُ اكتشافُها و طريقةُ إشعالها أهمَّ اكتشافٍ و اختراعٍ فى تاريخ البشريةِ. هناكَ فوائدُ متنوعة و اضرارٌ للنار فى حياةُ الإنسان. أما من فوائدها، فقد استفادَ منها الإنسانُ للتدفِئةِ (گرم كردن)، و الإنارةِ، و الطبخِ، و الحمايةِ. و عندَ التحدّث عن الأضرار تأتى إلى الأذهان كلمة «الحرائق»، ولكن يجبُ علينا أن نعلمَ أن أسبابَها تعودُ إلى الأخطاء الإنسانيةِ أكثرَ من الحوادث الطبيعية.

و أما السؤالُ الذى يُطَرحُ هنا فهوَ متى و كيفَ اُكتُشِفَت النارُ؟! إنّ العلماءَ يعتقدونَ أنّ الإنسانَ الأولَ تعرفَ على النارِ عن طريقِ البراكينِ (آتشفشان‌ها)، أو البرقِ الذى يضربُ الأشجارَ. فمِنَ المُحتَمَلِ أنّ الطريقةَ الأولى التى قامَ فيها الإنسانُ بإشعال النارِ كانت عن طريق الاحتكاكِ (سايش)، و فى هذه العمليةِ استخدمَ الإنسانُ بعضَ الأشجار و الأخشاب، واستطاعَ أن يستخدمَ النارَ فى الأمور المنزلة و غيرها!

۳۱- «بعدَ أن اكتَشَفَ الإنسانُ النارَ» استطاعَ أن ..... ما هو الخطأ؟

۱) يتخلصَ من الظواهرِ الطبيعيةِ و أضرارها!

۲) يُبعدَ الحشراتِ المضرةَ و الحيوانات المُفترِسة عن نفسِه!

۳) يُحسِّنَ كيفيةَ طعامِه و يطبخَ أغذيةً لذيذةً لنفسه!

۴) يقومَ باعماله فى الليالى المُظلمة و يستمِرَّها!

۳۲- على حسبِ ما جاء فى النصِّ: «استطاعَ الانسانُ الأوّلُ أن يُشعلَ النارَ .....

۱) بعدَما جَمعَ النيرانَ مِن البراكينِ!
۲) بعدَما تعرفَ على عمليةِ الاحتكاكِ!
۳) عندَما ضَرَبَ الرعدُ و البرقُ الاشجارَ!
۴) عندَما فَهِمَ أن للنارِ فوائدَ كثيرةً أخرى!

۳۳- عين الصّحيحَ:

۱) كان اكتشافُ النارِ و طريقةُ إشعالِها نقطةَ تحوّلٍ فى تاريخ البشريّة!

۲) السبب الوحيدُ للحرائق فى غاباتِ العالم هى الاخطاء الانسانيةُ!

۳) لكل شيءٍ فوائدُ و اضرارُ، ولكنَّ النارَ اضرارُها اكثرُ من فوائدِها!

۴) الانسان المعاصرُ يقومُ بإشعالِ النارِ كما كانَ الإنسانُ الأوّلُ يقومُ به!

۳۴- أيُّ موضوعٍ لم يأتِ فى النصِّ؟

۱) أهمية النار فى تاريخ البشرّية!

۲) السببُ الوحيدُ للحرائق فى غاباتِ العالَم هى الأخطاء الاءنسانيةُ!

۳) أول إنسانٍ قامَ بإشعالِ النارِ!

۴) الإنسان المعاصرُ يقومُ باشعالِ النارِ كماكانَ الإنسانُ الاوّلُ يقومُ به!

۳۵- ما هو الخطأ حسبَ ما جاء فى النّص؟

۱) تَعرَّفَ الإنسانُ الأوّلُ على النارِ عن طريق الاحتكاكِ!

۲) للاخطاءِ الإنسانية دورُ (نقش) أكثرُ من الحوادثِ الطبيعيةِ فى الحرائقِ

۳) يستطيعُ الأنسانُ أن يستفيدَ من النارِ فى الامورِ اليوميةِ!

۴) استخدَمَ الإنسانُ الخشبَ و الحَجَر فى عمليّة الاحتكاكِ لإشعالِ النارِ!

۳۶- عيّن الخطأ عَن نوعيةِ الكلماتِ أو مَحلّهال الإعرابيِّ للكلماتِ الّتى تحتها خطٌّ:

۱) أضرارٌ: اسم التّفضيل – نكرة / خبر

۲) التَّحَدُّث: مَصدَرٌ مِن تَفَعُّل – معرفة / مضاف اليه

۳) الأشجار: اسم – جمع التّكسير / مفعول

۴) اِستَخدَمَ: الفعل الماضى – مَصدَرُهُ «استِخدام» / فاعلُهُ «الإنسانُ»

۳۷- عيّن اسماً نكرة يُتَرجُم مَعرفةً:

۱) الموعظةُ الحسنةُ مِن المُعلّمِ قيمةٌ لجَميعِ الزّملاءِ!

۲)«ارسَلنا إلى فِرعونَ رَسولاً * فَعَصى فِرعونُ الرَّسولَ»

۳) ذلکَ المُسلمُ يَغرسُ غَرساً لياكُل مِنه مِسكينٌ!

۴) لا يُشاهَد وجهٌ فى هذهِ الصّورةِ التى رَايناها!

۳۸- عیّن فعل الشّرط لا یکون فعلاً ماضیاً:

۱) مَن تَنبه الیوم فلَه حلاوة العاقِبةِ!

۲) إن تُفکّر ساعةً فهو خیرٌ لک من – عبادةٍ کثیرةٍ!

۳) إن تَکلّموا فی الصّف حین تدریس المعلّم لا یَفهَموا الدّرسَ!

۴) من تَعلّم فی صغره یُساعدهُ فی کبرهِ!

۳۹- عیّن اسمَ الفاعلِ یختلف مَع الأجوبة الاُخرَی فی محلّه الإعرابیّ:

۱) جُیوشُ المُسلِمینَ سوف ینتصرون یوماً فی العالم!

۲) إن القرآن یأمرنا الانَسُبَّ مَعبودات المُشرِکین!

۳) علینا ان نُکرمَ جمیعَ الحاضرینَ فی هذه المراسیمِ!

۴) علَی کل التلامیذ أن یَحترِموا المُعَلمین فی جمیعِ الاحوالِ!

۴۰- عیّن الخطأ فی الاستفهام: «فی الدقیقةِ الاولی مِن المُباراةِ هَجَمَ أحدُ مهاجمِی فَریق

۱) من ۲) کم ۳) کیف ۴) متی

عیّن الاصحّ و الأدقّ فی الجواب للترجمة

۴۱- مَن عَلّمَ عِلماً، فَلَهُ أجرُ مَن عَمِلَ بِهِ لا یَنقُصُ مِن أجرِ العامِلِ!»:

۱) هر کس دانشی را آموزش بدهد، پس پاداش کسی را که به آن عمل کرده است دارد در حالی که از پاداش عمل کننده کاسته نمی شود!

۲) کسی که دانشی را یاد بگیرد، پس پاداش کسی را دارد که به آن عمل کرده است در حالی که از پاداش عمل کننده نمی کاهد!

۳) هر کس علمی را یاد بدهد، پس پاداش کسی که به آن عمل می کند را دارد در حالی که پاداش عمل کننده اش ناقص نمی شود!

۴) کسی که دانشی را یاد گرفت، پس پاداش کسی را دارد که به آن عمل می کند در حالی که از اجر عمل کننده نمی کاهد!

۴۲- «رأیت سنجاباً بینَ غاباتِ البلوطِ الجمیلةِ دَفنَ جوزات البلّوطِ السّلیمةِ تحتَ التّرابِ

۱) سنجابی را میان جنگل های زیبایی از بلوط دیدم که دانه ی سالم بلوط را زیر خاک دفن و مکانشان را فراموش کرده است!

۲) سنجابی را میان جنگل‌های زیبای بلوط دیدم که دانه های بلوط سالم را زیر خاک دفن می کرد و گاهی جایشان را فراموش می کند!

۳) یک سنجاب را میان جنگل های زیبای بلوط می بینم که دانه های سالم بلوط را زیر خاک دفن می کند و مکانشان را فراموش می کند!

۴) یک سنجاب را میان جنگل های زیبای بلوط دیدم که دانه های سالم بلوط را زیر خاک دفن کرده بود و جایشان را فراموش کرده بود!

۴۳- «هُناکَ أشجارٌ یستَخدِمُها المزارعونَ کالسیاجِ حول المَزارعِ لحمایتها من الحیوانات!»

۱) درختانی وجود دارند که کشاورزان از آن ها مانند پرچین دور مزرعه ها برای نگهداری شان در برابر حیوانات استفاده می کنند!

۲) کشاورزان از درختی در آنجا همانند پرچینی در اطراف مزرعه هایشان برای نگهداری شان در برابر حیوانات استفاده می کنند!

۳) درختانی که در آنجا وجود دارند مانند پرچین دور مزرعه کشاورزان برای نگهداری شان در برابر حیوانات استفاده می شوند!

۴) کشاورزان درختانی را در آن اطراف به کار می برند و از آن ها همانند پرچینی برای نگهداری از مزرعه هایشان استفاده می کنند!

۴۴- عيّن الصّحيح:

۱) «قَد أُلّفَت كتبٌ عديدة فی مجالات التربية و التعليم!»:کتاب های زیادی در زمینة تربیت و تعلیم (آموزش و پرورش) تألیف شده است!

۲) «إن لا تجتب عن كلامٍ فيه إساءة للادب تَندَم!»:اگر از سخنی که در آن بی ادبی است، دوری نکنی، پشیمان می شوی!

۳) «يعصی الطالبُ المُشاغِبُ أوامِرَ معلمه فی الصَّف!»دانش آموز اخلالگر از دستورات معلم کلاسش سرپیچی می کند!

۴) «الذينَ يتقونَ الله يجعلُ لهم فوزاً فی الدنيا و الآخرة»:کسانی که از خدا پروا می کنند، در دنیا و آخرت رستگار خواهند شد!

۴۵- عيّن الخطأ عن مفهوم العبارات:

۱) «إن أحسنتم أحسنتُم لأنفسِكُم»: هر چه کنی به خود کنی / گر همه نیک و بد کنی

۲) مَن فَكَّرَ قبلَ الكلام قَلَّ خَطَؤهُ!: پُرگو خطاگوست!

۳) إن صَبرتَ حَصلتَ على النجاحَ!: صبر و ظفر هر دو دوستان قدیمند / بر اثر صبر نوبت ظفر آید

۴) «ما تُقدموا لانفسكم تَجدوه عندَ الله» تو تیکی می کن و در دجله انداز / که ایزد در در بیابانت دهد باز

۴۶- عين غير الصحيح حَسَبَ الحقيقة:

۱) عِلمُ الأحياء عِلمُ مُطالعةِ أعضاء بدن الإنسان و النباتات و الحيوانات!

۲) السياج هی الشجرة المعمرة التی توجدُ غاباتٌ مِنها فی مُحافظة إيلام!

۳) لِبضِ الفَواكِهِ لُبٌّ يأكُلُه الناسُ و فَواكهُ شَجرةِ الخُبزِ مِنها!

۴) القيامُ مِن المَجلِسِ عندَ دُخولِ الأكابِرِ و المعلَّمِ هو علامة للادبِ!

۴۷- عينَ كلمة لا تُناسِبُ الكلمات الاخری:

۱) الحِصة ۲) السَّبورة ۳) الصّف ۴) الوَرع

۴۸- عيّن الخطا حول ما أُشيرَ إليه بخطّ:

۱) ازرَعوا وَ اغرِسوا ..... وَ اللهِ ما عَمِلَ الناسُ عمَلاً أحَلّ وَ لا أطيَبَ مِنهُ!: الفعلُ الماضی

۲) نُمو أثمار على الجذع مِن مُواصَفاتِ شجرةِ العِنَبِ البرازيلی! جمع التكسير

۳) شَجَرَةُ الخُبزِ شَجَرَة استوائية تَنمو فی جُزر المُحيطِ الهادی! اسمُ الفاعل

۴) مِن الأشجارِ المُعَمَّرَة فی ايران شَجَرَةٌ البَلوطِ! اسم المفعول

۴۹- عين «ما» الشرطية:

۱) ما تَكتُبنَ فی ذلک الدفتر يا تلميذات!

۲) ما عَرَفتُ زميلتی فی اليوم الماضی حين مَرَّ مِن جنبی!

۳) ما شاهدَ المُعَلمُ أن الطالبَ يَهمِسُ ألی الذی يجلسُ جنبهُ!

۴) ما نُنفِق من أموالنا فی سبيل الله يُضاعِفهُ الله!

۵۰- عین ما فیه لِفعل الشرط و جوابه مفعولان:

۱) «إن أحسَنتم أحسَنتم لأنفُسِكُم»

۲)«و ما تُنفِقوا مِن خیر فإنَّ اللهَ بِه علیم»

۳) «إن تَتَّقوا الله یَجعَل لَكُم فُرقاناً»

۴) إذا تَمَّ العَقل نَقص الكَلام!